

správné odůvodnění usnesení v odpor vzatého, ku kterému se pouze přičinuje:

I místní obec jest již na základě všeobecných pravidel právních, jako každý jiný majitel, povinna svůj majetek tak opatřit, aby nepřišla osoba třetí k úrazu. To platí i pak, když její k veřejnému používání odevzdala. Zanedbání této povinné péče, kteréž, jak se přiznává, možno i posuzovati s hlediska veřejnoprávního, nevylučuje však již nutně současně užití důvodu soukromoprávního (§§ 364, 1294 a násled., jakož i 1338 ob. z. obč.), takže právem námitka nepřipustnosti pořadu práva byla zamítnuta. Nevadí tomu, že žalobce, posuzuje věc právně; dovolával se v prvé řadě ustanovení § 28. obecního zřízení pro Čechy, poněvadž jest věcí soudu, aby skutkové údaje samostatně a nepřihlížeje ku právním názorům stran v návrzích těchto obsaženým podřídil příslušným zákoným předpisům, což se zde také soudem rekursním správně stalo.

Dovolacímu rekursu nebylo tudíž lze vyhověti

Ve věcech soukromoprávních podroben jest i cizí stát tuzemské soudní pravomoci. — Šofér náležející ke služebnímu personálu cizího vyslanectví může býti rovněž žalován u tuzemského soudu.

Žalobu podanou na italský stát a šoféra italského vyslanectví v Praze o náhradu škody způsobenou žalobci při jízdě automobilem odmítl zemský soud v Praze pro nepřipustnost pořadu práva vycházející z názoru, že stát italský jako suverenní podle práva mezinárodního není podroben pravomoci tuzemských soudů, pokud nejde o spory vytčené v §§ 81. až 83. j. n. Vyvcozoval to z ustanovení čl. III. a IX. uv. zák. k jur. normě a z § 85. j. n. a poukazyval k tomu, že nemůže-li býti žalován u zdejšího soudu diplomatické zástupce cizího suverenního státu, tím méně lze tak učiniti ohledně tohoto státu samého.

Pokud se týče šoféra, požívá on tento jako osoba náležející ke služebnímu personálu vyslaneckému právo exterritoriality, pročež mohl by býti žalován u soudu tuzemského jen, kdyby se pravomocí zdejších soudů buď dobrovolně podrobil nebo kdyby šlo o některý ze sporů v §§ 81. až 83. j. n. naznačených.

Usnesení toto vrchní zemský soud jako soud rekursní zrušil, umožniv soudní přezkoumání, aby nehlédě k odmítacímu důvodu u žalobce na zákonu jednal, z těchto důvodů:

Žalobce onírá nárok žalobní, jež uplatňuje proti italskému státu a jeho šoféru, o zákon o ručení za škody způsobené při provozování jízd silostrojů ze dne 9. srpna 1908 č. 162 ř. z. tedy o titul soukromoprávní. Nejde tedy o nárok, který by byl vznikl z výkonu státní moci. Jen v tomto případě by nebyl podroben cizozemský stát tuzemské soudnictví. Ve věcech soukromoprávních podroben jest i cizí stát jako soukromoprávně rovný tuzemské soudní pravomoci i soudní příslušnosti, je-li tu, jak žalobce tvrdí, tuzemská soudní příslušnost podle jur. nor. pokud se týče podle zák. ze dne 9. srpna 1908 č. 162 ř. z. Výslovného zákonného ustanovení, podle kterého by žaloby proti cizozemskému státu neodléhaly tuzemské soudní moci, není a nelze to ani dovozovati z čl. III. a IX. uv. zák. k jur. n. Ustanovení to vyslovuje zásadu, že nelze tuzemské pravomoci státními smlouvami a mezinárodními záhodami rozšiřovati a mluví-li se tedy v odst. 1. čl. IX. o mezinárodních zásadách, možno tím rozuměti jen zásady takové, jimiž se rozšiřuje tuzemské soudní moc.

Dle čl. III. cit. zák. nejsou podrobeny tuzemské pravomoci jen osoby, jimž přísluší exterritorialita, nikož však cizozemský stát sám ani spolužalovaný šofér. — Ohledně osob náležejících ke služebnímu personálu cizích vyslanectev bylo kongresním aktem vídeňským z r. 1815 příl. XVII. čl. 1. a dvor. dekret. ze dne 2. září 1820 č. 375 odst. 2. sb. z. s. ustanoveno, že osoby tyto mohou býti žalovány před tuzemskými řádnými soudy ve všech sporných věcech, pro které vůbec lze žalovati nepřítomného cizozemce. Nelze tedy bezesoušně žalobu ohledně spolužalovaného pro nepřipustnost pořadu práva odmítnouti.

Usnesení vrchního zemského soudu v Praze ze dne 16. února 1920 č. R III. 15/20-5*)

*) V usnesení tomto nebyla vyhrazena jeho právní moc, pročež stalo se podle § 519. č. 3 ř. s. pravoplatným. — Podotknouti dlužno, že podle cit. v něm přílohy k víd. kongres. aktu požívají exterritoriality sice jen vyslanci, vyslančí.

Nuceného vyklizení a odevzdání místností zabraných obcí (společným bytovým úřadem) podle § 11. zák. ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. dlužno se domáhati exekucí návrhem ve smyslu §u 349. ex. ř. a nikoliv podle § 353. nebo 354. ex. ř.

Rozhodnutím obecního úřadu v C. jež bylo potvrzeno rozhodnutím okresní správy politické v H., byly podle § 11. zák. ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. zabrány dvě obytné místnosti v domě M. G. a tato byla vybidnuta, aby je do 8 dnů vyprázdnila a dala obecnímu úřadu k dispozici.

Když tak neučinila, navrhla obec C. u příslušného okresního soudu, aby bylo na M. G. vynuceno odevzdání zabraného bytu a za tím účelem jí uloženo dáti jej obci do 8 dnů k dispozici, jinak že by jí k návrhu vymáhající obec uložena byla pokuta nebo vazba.

První soud návrhu tomu vyhověl. Soud rekursní jej zamítl. Nejvyšší soud dovolacímu rekursu nevyhověl z těchto důvodů:

Rozhodnutí vydaná ve smyslu §u 11. zákona ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. jsou podle § 31. téhož zák. vykonatelná soudní exekucí (§ 1. č. 12 ex. ř.), čímž jest zároveň vysloveno, že povolení a výkon exekuce se řídí předpisy řádu exekučního. Dle obsahu exekučního titulu jde v podstatě o postavení a vyklizení částí věci nemovité. Jakým způsobem má v takovémto případě exekuce býti vedena, stanoví § 319. ex. ř.; nelze tedy v přítomném případě postupovati dle § 354. ex. ř., který stejně jako § 353. ex. ř. podle nadpisu oběma těmito článkům společného, platí pro vymození činných, t. j. činných, ohledně nichž nejsou dány v předchozích §§ 346. až 352. ex. ř. předpisy zvláštní. Podle § 349. ex. ř. má něk exekuce býti provedena tak, že výkonný orgán odstraní osoby a movité věci, je-li toho k účelu tomu třeba, a uvede vymáhajícího věřitele v držbu odevzdávaného předmětu. Tím nabude vymáhající věřitel veškerých práv držitelových, tedy zejména práva nakládati volně s věcí odevzdanou v mezích zákonem mu vykázaných, jakož i práva propuštěného mu v § 330. obč. zák. — Jsou-li zabrané místnosti, jak stěžovatelka tvrdí prázdny, omezi se ovšem výkon exekuce na to, že bude vymáhající strana uvedena v držbu odevzdávaných předmětů. Poukazem na § 339. obč. zák. využívá se též námitky stěžovatelčiny, že by mohla majitelka zabraných místností po odevzdání klíčů výkonným orgánem dáti zříditi nový zámek, byt uzemknouti a takto znemožniti dísposici s bytem, no případě nechati se nastěhovati do zabraných místností jiného nájemníka, jež by se pak vzepřel, aby někdo jiný do bytu se nastěhoval.

Z toho, co uvedeno, vysvítá, že vymáhající věřitelka podává návrh na povolení exekuce podle § 354. ex. ř. totiž pohružkou pokuty, po případě vazbou, ochybně, následkem čehož soud rekursní právem zamítl tento návrh změniv usnesení soudu první stolice.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 9. března 1920 č. R I 136/20-1.

Stížnost proti soudnímu příkazu o výpovědi vydanému, k níž dáno bylo svolení, jest vyloučen. Připustny jsou námitky, ale jen pokud, pokud netýkají se otázky, která byla již probrána a pravoplatně rozřešena v nesporném řízení provedeném podle § 3. mín. nař. ze dne 9. února 1919 č. 62 sb. z. a n.

Pronařimatelka odvolavši se na soudní svolení jí udělené usnesením ze dne 4. února t. r. vyvolavěla podáním ze dne 13. února nájemcům byt a navrhuje, aby jim bylo přikázáno, aby

legáti a nunciové, podle mezinárodního obyčejí však také manželky jich, rodina a personál jejich, k němuž se čítati by bylo ovšem j šoféra. — Prakticky obtížnou bude otázka, komu doručiti žalobu za žalovaný cizí stát. Není, tuším, třeba šířiti slovo o tom, že nemůže se tak státi platně do rukou dotčeného diplomatického zástupce, jak v žalobě bylo navrženo, ježto tento zastupuje svůj stát pouze v oboru styků mezinárodních, nelze ho však pokládati za oprávněného zástupce státu ku hájení jeho práv ve věcech soukromoprávních. Nezbude než vysvětliti, kdo k úkonům takovým v tom kterém konkurentním případě podle dotčených cizích zákonů jest povolán a tomu pak diplomatickou cestou žalobu doručiti.